

Nr 17.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående årligt understöd å allmänna indragningsstaten åt förre arbetsförmannen vid lotsverkets byggnadsarbeten Bernhard Eriksson; given Stockholms slott den 19 januari 1924.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Nils Wohlin.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 januari 1924.

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETERSSON.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Wohlin, anför:

I skrivelse den 28 augusti 1923 har lotsstyrelsen hemställt, att ett årligt understöd av 300 kronor måtte å allmänna indragningsstaten beredas förre arbetsförmannen vid lotsverkets byggnadsarbeten Bernhard Eriksson.

Till stöd för framställningen har lotsstyrelsen anfört i huvudsak följande.

Eriksson hade varit anställd vid lotsverkets arbeten under ej mindre än 38 år med en årlig arbetstid av omkring 5 å 6 månader. På grund av nedsatt hörsel- och arbetsförmåga kunde han emellertid icke längre användas för sagda arbeten.

*Lotsstyrelsens
framställning
den 28
augusti 1923.*

Rörande Erikssons ekonomiska förhållanden hade lotsstyrelsen från vederbörande taxeringsnämnds ordförande inhämtat, att Eriksson, som för år 1921 — det sista året han varit anställd i lotsverkets tjänst — taxerats till en beskattningsbar inkomst av 1,190 kronor, för år 1922 taxerats för in-

komst av jordbruksfastighet till 60 kronor och för inkomst av arbete till 180 kronor eller till sammanlagt endast 240 kronor.

Lotsstyrelsen funne billigt, att Eriksson, som alltid skött sina göromål i lotsverkets tjänst med stort nit och plikttrohet, bleve, med hänsyn till den långa tid han arbetat åt lotsverket, tillerkänd något årligt understöd. Ett belopp av 300 kronor kunde enligt styrelsens mening anses skäligt.

Av vid lotsstyrelsens skrivelse fogade handlingar framgår, att Eriksson är född den 5 september 1859. Enligt närslutet läkarintyg är han nästan fullständigt döv å högra örat samt lider av sådan nedsättning av hörseln å vänstra örat, att endast högt tal intill örat kan uppfattas.

Statskontoret. I ett över berörda framställning den 7 september 1923 avgivet utlåtande har statskontoret uttalat, att statskontoret funne goda skäl föreligga för beredande av årligt understöd åt Eriksson och icke heller hade något att erinra mot det föreslagna understödsbeloppet. Statskontoret ville emellertid ifrågasätta, huruvida icke det under pensionsstaten för lotsstyrelsen samt lots- och fyrstaten upptagna anslaget å 15,000 kronor till beredande av understöd åt vissa förutvarande befattningshavare vid lotsverket eller deras änkor och barn kunde anlitas för bestridande av det föreslagna understödet.

Lotsstyrelsens skrivelse den 25 september 1923. I anledning av vad statskontoret sålunda anfört har lotsstyrelsen den 25 september 1923 ånyo yttrat sig i ärendet, därvid lotsstyrelsen anfört bland annat följande.

Beträffande omförmälda under pensionsstaten för lotsstyrelsen samt lots- och fyrstaten upptagna anslag å 15,000 kronor finge lotsstyrelsen erinra, hurusom Kungl. Maj:t genom brev den 19 juni 1919 föreskrivit, bland annat, att understöd från ifrågavarande anslag icke finge utgå till sådana förutvarande befattningshavare vid lotsverket eller deras änkor och barn, vilka vore berättigade till pension efter de grunder, som då gällde, dock att åt-njuten pension från lotsverkets enskilda pensionsinrättning icke skulle utgöra hinder för erhållande av dylikt understöd.

Då Eriksson icke varit anställd hos lotsverket på sådant sätt, att han kunde betraktas såsom befattningshavare, syntes det för honom ifrågasätta understödet icke kunna utan riksdagens medgivande utgå från berörda anslag. Oavsett denna omständighet vore emellertid anslaget i fråga i sin helhet behöfligt för det ändamål, vartill detsamma nu vore avsett. Årligen inkomme ansökningar om understöd, vilka av brist på medelstillgångar ej kunde bifallas. Ett beslut, att understöd till Eriksson skulle utgå från detta anslag, skulle i allt för hög grad förringa möjligheten för lotsstyrelsen att fortfarande bispringa behövande vid lotsverket med de små belopp — vanligen 150 kronor om året — som hittills kunnat beviljas. Med hänsyn till anslagets natur och behöfligheten av anslagets hela belopp för det med detsamma avsedda ändamålet ansåge lotsstyrelsen, att det understöd, som borde tillgodokomma Eriksson, icke borde utgå från anslaget i fråga.

Lika med ämbetsverken finner jag med billigheten överensstämmande, att Eriksson av statsmedel erhåller något understöd såsom bidrag till sin försörjning å ålderdomen. Det av ämbetsverken tillstyrkta understödsbeloppet har icke heller givit mig anledning till erinran. I fråga om sättet för understödets beredande ansluter jag mig till vad lotsstyrelsen därutinnan föreslagit.

*Departements-
chefen.*

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre arbetsförmannen vid lotsverkets byggnadsarbeten Bernhard Eriksson må från och med den 1 juli 1924 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av trehundra kronor.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition i ämnet skall till riksdagen avlåtas av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Hans von Arnold.

